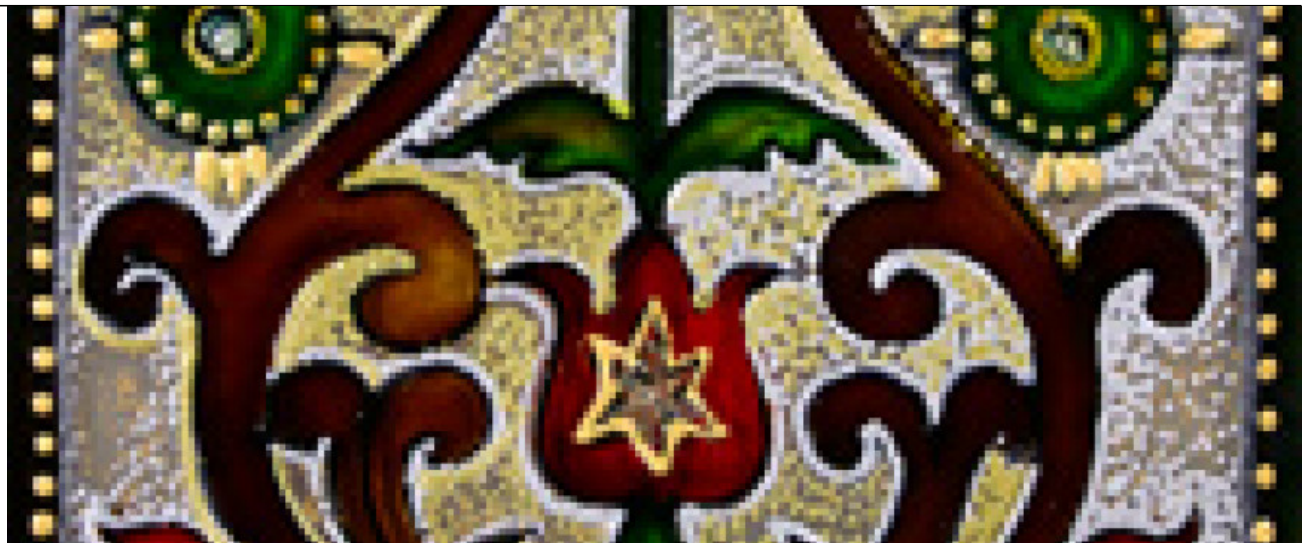

Népdal I.

2009 június 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az a kett?ség, hogy népdal és m?dal, (népzene és m?zene), mint tudományos megkülönböztetés, azt hiszem a világon csakis nálunk létezik.

Ennek is egyetlen oka, hogy újabb kori zenetudományunkat idegen, jellemz?en német tanárok öntötték formába, ?k

határozták meg alapjait, stb, lásd az ifjú Kodály panaszait kora zeneoktatásáról. ?nekik pedig alapvet?en idegen fogalom volt a magyar kultúra, minden részletével. Az, hogy idegen, hogy német a szervez?-tanító-kutató közeg, még nem is lenne baj, hisz német volt Gárdonyi és Tömörkény is. Csakhogy ?k akartak magyarok lenni, ?k tiszteletben tartották a társadalmat, amelyben feln?ttek. Hanem az a réteg, amely a tizenkilencedik század második felében, illetve a kiegyezés után, megpróbálta meghatározni civilizációnk jellegét, alapvet?en nem szerette Magyarországot, nekik munka és kiküldetés volt, amit m?veltek a nyakunkon. ?k adták Pestbuda lakosságának nagyobb részét, ?k élesen elhatárolódtak az idegen, érthetetlen nyelv? vidékt?l. Az, hogy a két háború között lebontották Buda sajátos hangulatú, bájos bels? élet? negyedét, a Tabánt, nem értelmetlen rombolás volt. Akkor még volt nemzetpolitika. A Tabánban még leélhette életét úgy egy lakó, hogy soha, egy kukkot sem tanult meg magyarul. Abban az id?ben vezet?ink elvégezték azt, amiért ma kínpadra vonnák ?ket a liberális sühögérek: magyarrá tették Budapestet.

Azért az nem oly egyszer?. Nyelvet cserélhet egy város, de azt jól beszélni még nemzedékek után sem képes. Miért nem? Mert akik taníthatnák, akik példát mutatnának, azok a pesti ember szemében nevetséges bugrisok. Nyelvük meg pláne. Éppen az utóbbi húsz év a kézzelfogható bizonyítéka állításaimnak: a pesti szavazó rendre szembe szavaz a vidékkel. Itt húsz év után is még tömegek szavaznak hazánk ellenségeire. Sokkal kevesebben, de még mindig tömegek.

Kérhetném én a bocsánatot mindazoktól, akik pesti létükre egyet értenek velem. Hisz nem mindenki idegen eredet?. Ha mégis, akkor sem rossz szándékkal él úgy, amit én kifogásolok. De hiszen szó sem esett szándékról, sem bocsánatkérésr?l. Hivatkozom az ing-effektusra: felveszi, vagy nem, ki-ki döntse el, utána reklamáljon, ha akar.

Én valahogy úgy tanultam, hogy a m?dalnak ismerjük szerz?jét, a népdalnak viszont nem, az csak úgy lesz, az burjánzik a nép ajakán. Nyilván nem szó szerint így, de a „nép ajaka” biztosan elhangzott, és leíratott korszakokon keresztül, diákok ezreinek általa. Jó ideig eltartott, míg rájöttem, mekkora marhaság ez. A nép ajaka. Persze, meg a nép füle, a nép étvágya, a nép véleménye… és már meg is érkeztünk a rémmeséhez, amit demokrácia néven próbálnak ránk tukmálni! Ám innen vissza kell fordulnunk, mert nem ez a cél. A demokráciáról majd akkor, ha a gyomrom rendbe jött.

Na jó. Kíméletlen leszek. Képzeld el, hogy szombaton délután kimegyek a Csócsába. Az egy d?l? Lesencetomaj felett, arról nevezetes, hogy n?vérem hajdanán birtokot vett benne. Átkelve a 84-es f?úton, megállok egy percre a kocsma el?tt, az istvándi elágazóban, mert fagylaltot ígértem a gyereknek. Ahogy leállítom a motort, kilépek az úttestre, éppen nem jön sem járm?, sem ember, csak úgy vagyunk, amikor megszólal egy üde hang. Valahol a fejem felett kislányok kórusa énekel, hogy aszongya: „a ruháján tet? mász, nem megyek én ahhoz!”. Mármint a kanász. -hoz. –nak. A döbbenett?l legyökerezem, mert ahonnan a hang jön, negyven méterre van a legközelebbi bármiféle hangszórótól. Szerencsére éppen kilép az ajtón sánta Sulyom Gyuri, és rám nevet: -na, gondoltam, te sem ismered a nép ajakát? Mir?l beszélsz, kérdem. Hát err?l, bök fölfele. Ha nincs szerz?, el?adó sem sincsen, hanem csak úgy van…

Pogány István

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló